

Եղիշե Չարենց

Ճամփա եմ ընկել ես մենակ

Ճամփա եմ ընկել ես մենակ,
Քայլել եմ՝ դարե՛ր ու դարե՛ր:
Երգում է սիրտս մանուկ
Փլչում են շենքերը քարե:
Հեռո՛ւ է տունս: Հեռո՛ւ:
Ո՞ւր է, ինչո՞ւ է... Հիմա
Շուրջս գալարք է հրի.
Շուրջս մրրիկ է ու մահ:
Հողմը ոռնում է հեռուն.
Հուր է՝ թռչում է արագ:
Սիրտս տվե՛լ եմ հրին,
Սի՛րտ իմ, կարոտ ու կրակ...
Գնում եմ: Ո՛ւր եմ... Ինչո՞ւ:
Շուրջս գալարք է հրի:
Շուրջս քայլերգ է հնչում:
Հեռո՛ւ է տունս, հեռո՛ւ...

1919 1920
